

Vi har set det, da regeringen nedlagde den fri ungdomsuddannelse, vi har set det i regeringens udspil omkring pædagoguddannelserne, hvor man meget gerne vil stramme op på adgangskravene til uddannelsen. Jeg mener sådan set, at det er patetisk, at det vigtigste argument, man kan komme med, er, at der ikke er mange, der kommer ind via kvote 2-systemet.

Undskyld mig, men hvem er det, der beslutter, hvor mange der kan komme ind gennem kvote 2-systemet? Det er jo sådan set regeringen selv. Altså hvis regeringen mener, det er et problem, at der ikke er flere, der kommer ind gennem kvote 2-systemet, så kunne regeringen sådan set bare udvide antallet af mennesker, der kan komme ind gennem kvote 2-systemet.

Det er jo en selvpfyldende profeti, når man i 1998-99 lægger stemmer til at indskrænke antallet af mennesker, der kan komme ind gennem kvote 2, og man så et par år senere kommer og siger, at nu er der søreme ikke så mange, der kan komme ind, så nu bliver vi nødt til at afskaffe det. Det mener jeg er den omvendte vej rundt.

Jeg mener, at det, der skal danne grundlaget for at vurdere, hvordan vi forandrer på kvote 2, for det er vi alle sammen interesserede i, er en diskussion af, hvad der er, der gør folk kvalificerede til at uddanne sig. Der er jeg altså af den overbevisning, at et karaktergennemsnit, som man opnår, når man er 18-19 år gammel, og som man så kan få lov til at forbedre, til man er 19-20 år gammel, ganske simpelt er for snævert. Det er for snævert et grundlag at vurdere folk på.

Jeg mener, at det ikke er nok med en dispensationsmulighed. Der skal være et alternativ som hovedadgangsvej ind i uddannelsessystemet, som baserer sig på andet end et karaktergennemsnit, som man typisk opnår, når man er 18-19 år gammel.

Det vil altså sige, at jeg mener, det skal være sådan, at en 24-årig eller en 28-årig eller en 35-årig kan komme ind, ikke på dispensation, men ad hovedadgangsvejen ind i systemet via den erfaring, vedkommende har opnået. Jeg mener, at regeringen igen, repræsenteret ved de to ministre, heroppefra sådan set slår fast, at der alene er tale om en dispensationsmulighed og ikke en hovedadgangsvej ind i uddannelsessystemet; tværtimod lægger man faktisk op til, at hovedadgangsvejen – den eneste hovedadgangsvej ind i systemet – skal være, at man har et bestemt karaktergennemsnit fra sin studentereksamen. Det synes jeg er meget, meget problematisk.

Jeg synes, det er for snævert at fokusere på de formelle veje og på det formelle system. Jeg synes, vi i stedet skal sørge for, at alle mennesker kan komme tilbage ind i uddannelsessystemet, hvis de af den ene eller anden årsag er faldet ud undervejs. I stedet for mener jeg, at regeringen lægger op til at lukke dørene for unge mennesker, der ikke lige kunne finde den slagne vej, da de var 18-19 år gamle.

KI. 16.45

Så jeg synes, at vi skal tage en diskussion med det udgangspunkt, at alle i Folketingssalen ønsker at forandre på kvote 2-systemet, men at vi har meget forskellige opfattelser af, hvordan man forandrer det, sådan at det bliver mest hensigtsmæssigt, og så håber jeg, at vi, inden regeringen gennemfører de her ting, i et eller andet omfang kan nå hinanden.

(Kort bemærkning).

Christian Lund Jepsen (V):

Jeg ville da gerne høre fru Pernille Rosenkrantz-Theil svare på et enkelt spørgsmål.

Jeg er selvfølgelig enig i, at det ville være godt, hvis vi kunne diskutere os frem til en højere grad af enighed. Men vi skal jo ligesom diskutere på det samme grundlag, og i fru Pernille Rosenkrantz-Theils første indlæg blev det sagt, at man ville lukke færre ind, og at det ville blive sværere at komme ind i uddannelsessystemet ad denne her vej.

Kan vi ikke være enige om, at der er det samme antal uddannelsespladser til rådighed? Det kan godt være, at man skal ændre det, men det er ikke den her debat. Den her debat er, at hvis man lukker færre ind via kvote 2, så bliver der flere i kvote 1, der kommer altså det samme antal ind. Det er jo rart at diskutere på det samme grundlag.

Og så ville jeg godt lige høre, hvorfra fru Pernille Rosenkrantz-Theil har, at man kun kan forbedre et år efter, at man er færdig med sin studentereksamen, via GSK, for det er i hvert fald ikke det, jeg har læst i papirerne.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Med hensyn til den sidste del bliver jeg nødt til at få anledning til at gå ned på min plads og hente de papirer, hvori undervisningsministeren udtaler det.

Som jeg sagde i mit ordførerindlæg, var der forskellige meldinger, alt efter hvor man læste,